

Art. 3. Posiadacze zwierząt gospodarskich winni w terminach, ustanowionych przez właściwych starostów, — w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie przez komisarzy rządowych — zgłosić do urzędu gminnego (magistratu) ilość posiadanych zwierząt gospodarskich.

Art. 4. Do pobierania podatku zasadniczego państwowego (art. 1) i ewentualnego podatku, ustanowionego przez powiatowe związki komunalne (art. 2), powołani są wójtowie gmin (prezydenci i burmistrzowie miast) na podstawie specjalnych wykazów o stanie zwierząt gospodarskich, sporządzonych przez starostwo (komisarzy rządowych w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie) przy współudziale państwowych lekarzy weterynaryjnych.

Tryb postępowania przy ściąganiu podatku unormowany zostanie w osobnym zarządzeniu.

Art. 5. Podatek określony w art. 2 ma być pobrany od właścicieli zwierząt najpóźniej do 1 listopada 1920 r.; od należności nieopłaconych w tym terminie oblicza się odsetki za zwłokę w wysokości 1% na miesiąc.

Art. 6. Podatek zaległy wraz z ewentualnymi odsetkami za zwłokę pobrany będzie w drodze egzekucji przez organa zarządu skarbowego.

Art. 7. Należności z tytułu podatku zasadniczego (art. 1) będą w powiatowych kasach skarbowych osobno księgowane (art. 2).

Art. 8. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub niewykonania zarządzeń władzy, opartych na jego podstawie, ulegną karom przewidzianym w art. 138 i 139 Kod. Karnego.

Za przekroczenie tego rozporządzenia uważane będą w szczególności zaniedbanie zgłoszenia, względnie niezgodne z prawdą zeznania co do ilości i jakości zwierząt, podlegających opodatkowaniu, lub zatajenie.

Warszawa, dnia 22 czerwca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bardel

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Skarbu:
W. Grabski

333.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

o użyciu dawnych blankietów koronowych przy wypuszczaniu listów zastawnych i obligacji przez instytucje kredytowe, działające na obszarze b. zaboru austriackiego,

Na zasadzie art. 2 i 21 Ustawy z dnia 24 marca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z dnia 1. IV. 1920 r. № 28, poz. 166) o ostemplowaniu i wymianie banknotów koronowych, emitowanych przez Bank Austriacko-Węgierski, postanawiam co następuje:

Art. 1. Instytucje kredytowe na obszarze b. zaboru austriackiego, emitujące listy zastawne i obligacje mogą do czasu przygotowania blankietów także po dniu 25 czerwca 1920 r. wydawać listy zastawne i obligacje wygotowane na blankietach dawnych, opiewających na walutę austriacko-węgierską, z tem zastrzeżeniem jednak, iż na tych blankietach będą umieszczane napisy o przerechowaniu wartości imiennej listów zastawnych i obligacji na marki polskie, według kursu po 70 marek za 100 koron.

Napisy te będą wyciśnięte pieczęcią na pierwszej stronie płaszcza (obligacji) tudzież na każdym kuponie o następującej treści: „W myśl Ustawy z d. 24 marca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 28 poz. 166) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1920 r. ważne na..... marek polskich”.

Obok tekstu polskiego, może być umieszczoną pieczęć o równobrzmiącym tekście w języku, w którym dany list zastawny lub obligacja zostały wystawione.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, dn. 22 czerwca 1920 r.

Minister Skarbu:

w. z. *Weinfeld*

334.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie zawierania umów najmu i podnajmu mieszkań i lokali na obszarze gminy miasta Łomży.

Na zasadzie art. 11 ust. 2 i art. 18 ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. № 92 z 1919 poz. 498), zarządzam co następuje:

Art. 1. Wszelki najem i podnajem mieszkań i innych pomieszczeń, znajdujących się na obszarze gminy miasta Łomży, jako też odstępowanie nabytych praw do najmu podobnych mieszkań i pomieszczeń odbywać się może jedynie za uprzednią zgodą gminy m. Łomży.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy najmu pokoi w hotelach, gospodach prywatnych i t. p. oraz przedłużania wygasających umów z dotychczasowymi faktycznymi lokatorami i sublokatorami pomieszczeń wskazanych w art. 1.

Art. 3. O udzielaniu zgody wymaganej w myśl art. 1 rozstrzyga magistrat m. Łomży. Na dowód tej zgody wydaje najmobiorcom poświadczenia pisemne.

Art. 4. Najmodawcy, względnie rządcy domów, mają obowiązek do zgłoszeń, przepisanych przy wprowadzaniu się najmobiorców, dołączać poświadczenia wskazane w art. 3.